

Tontun lahjojenjakomatka

Lue tarina ääneen ja anna ryhmälle aikaa reagoida liikkeellä (liikeohjeet suluissa). Liikkeitä voi tehdä 5–10 kertaa peräkkäin. Liikkeet voi tehdä seisten tai tuolilla. Jokainen tietää itse parhaiten oman kuntotasonsa ja tekee liikkeet sen mukaisesti.

Joulupukki on päättänyt viettää joulun kaiken varalta omaehtoisessa karanteenissa. Niinpä tontuille on jäänyt vastuu lahjojen jakamisesta. Lahjat ovat valmistuneet aikataulussa, mutta ne pitää vielä paketoida ennen kuin matka Korvatunturilta kohti kaikkia Suomen reuma- ja tules-yhdistyksiä voi alkaa.

Tonttu pakatoi lahjoja huolellisesti:

- Ensin saksitaan lahjapaperia sopiviksi paloiksi (*tehdään käsivarsista isot sakset, avataan ja suljetaan käsiä kämmenet vastakkain*).
- Sitten vedetään teippiä valtavasta rullasta (*napataan molemmin käsin kiinni teipin reunoista ja vedetään kädet vartalon etupuolelta alas*).
- Sitten taitellaan paperia erikokoisten lahjapakettien ympärille (*nostetaan kädet ensin T-asentoon sivulle ja tuodaan sitten kämmenet rinnalle*).
- Lopuksi tonttu solmii paketteihin isot rusetit ja vetää rusetin päät kauas toisistaan (*levitetään käsiä sivusuunnassa niin pitkälle kuin saadaan*).

Noin, valmista tuli!

Valmiit paketit tonttu nostelee yksitellen selkäreppuunsa (*laskeudutaan suoralla selällä kohti varpaita, rullataan pyöreällä selällä takaisin ylös*). Mutta jopas! Nythän repusta tuli niin painava, ettei sen saaminen selkään meinaakaan onnistua.

Tonttu kyyristyy (*kyykätään alaspäin tai nouseaan tuolilta*) ja pujottaa kädet repun hihnoista. Reppu ei nouse selkään ensimmäisellä (*tehdään minikyökkyy/ylös nousu*) eikä toisellakaan (*toinen minikyökkyy/ylös nousu*) yrittämällä. Viimein tonttu saa kuin saakin repun selkään (*kolmas minikyökkyy/ylös nousu*). Ähh, liekö päälle livahtanut Teppo-tontunuttu, kun hihat ovat niin pitkät, että niitäkin pitää kääriä ylemmäs (*sivellään käsivarsia vuorokäsin*).

Vielä tonttulakki päähän ja matka voi alkaa. Vaan ei ole totta! Lakki on päässyt kutistumaan pesussa eikä meinaa millään mahtua päähän. Tonttu nappaa lakin reunoista napakasti kiinni ja vetää lakin hartiavoimin päähän (*nostetaan kädet rintakehälle/pään yläpuolelle ja vedetään alas kylkiin*). Noin, menihän se!

Sitten pitäisi vielä tietää, mihin ollaan matkalla. Tonttu tähystää suuntaa ensin toisella kädellä (tuodaan toinen käsi kulmakarvojen korkeudelle tähystykseen ja kierretään kevyesti rankaa sivulle, katse seuraa mukana) ja sitten toisella kädellä (vaihdetaan kättä toiseen ja kierto toiselle puolelle).

Tuollahan se Pohjantähti tuikkii (osoitetaan tähden suuntaan). Ei muuta kuin menoksi! (otetaan reippaita askelia paikallaan, kädet heiluvat mukana)

Onneksi tänä vuonna on luminen talvi ja matkaa voidaan taittaa hiihtäen.

- Alkumatka menee rivakasti luistellen (keinutaan jalalta toiselle. Loitonnetaan toista jalkaa takaviistoon, jos mahdollista).
- Lumihanki vain syvenee ja pian täytyykin jo vaihtaa perinteisempään tyyliin (matkitaan perinteistä hiihtotyyliä tasa- tai vuorotahtiin, kädet heiluvat tahdikkaasti mukana).
- Huh huh, alkaapa käydä koville! Onneksi edessä siintää pitkä alamäki! Tonttu kumartuu eteenpäin ja antaa suksien kiihdyttää vauhtia hangella (nojataan suoralla selällä etukenoon, tuntuma takareisissä. Puristetaan pakaroilla takaisin pystyyn). Jee, mikä vauhti! Tällä matka taittuu!
- Vaan hetkinen – Alkuun niin hienosti kantanut hanki alkaa muuttua mäen alla hiljalleen sohjoksi. On kai pakko ottaa sukset kainaloon ja jatkaa harppomalla (otetaan paikallaan pitkiä askelia). Tonttu nostelee jalkoja korkealle, melkein kainaloihin asti, etteivät uudet huopikkaat kastuisi (nostellaan polvia vuorotellen kohti napaa).
- Nyt ollaan jo niin lähellä määränpäättä, että on parempi alkaa hiippailla (noustaan päkiöille) ja edetä varoen, etteivät ihmiset huomaa.

Viimein ollaan yhdistyksen toimiston ovella. Ovikello on kuitenkin aivan liian korkealla, eikä tonttu yletä siihen edes kurottamalla (ojentaudutaan mahdollisimman pitkäksi). No, ei kai auta kuin ryömiä oven ali (kyyritytään mahdollisimman pieneksi) porstuaan. Onneksi tontut ovat hyvin pienikokoisia.

Sisällä ollaan! Tonttu laskee ääriään myöten täynnä olevan lahjasäkin joulukuusen alle ja ravistelee pieniä mutta vahvoja hartioitaan (ravistellaan kädet rennoiksi). Olipas siinä tekemistä! Edessä olisi vielä muutama muu osoite puhumattakaan pitkästä paluumatkasta takaisin Korvatunturille.

Se saa kuitenkin odottaa tovin – nyt on aika ansaittujen päivänokosten. Tonttu venyttelee makeasti, istuu alas ja sulkee silmänsä hetkeksi (otetaan hyvä asento, hengitetään rauhallisesti nenän kautta sisään ja suun kautta ulos).

Iloista joulua kaikille!